

0	3	5	7	10	13	19	25	36	48	55	62	69	75	85	90	92	93	95	96	97	99	100
0	2	4	6	8	10	15	20	30	40	45	50	55	60	70	80	85	90	92	94	96	98	100

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Osuustoiminta ontuu

Mielenkiintoisia aikoja elellään mahdollisoissa. Porsaat ruuhkassa. Lihasiat ovat hakematta, vaikka lihasta on pulaa. Miten ihmeessä teurastamo on ottanut itselleen epäluotettavan leiman, vaikka on osuuskunta?

Vuosia sitten käytiin tuottajien kanssa yhteistyötä suurempien sikaloiden rakentamiseksi: mitä isompi sen enemmän saat rahaa sioista. Monta sataa emakkoa pitää olla, että saat tuoton.

Lapselle joululahjaksi aikaa ja rakkautta

Joulun sanoma ilmoitetaan usein ”Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto” -lau-seella. Kun tätä viestiä soveltaa nykypäivään, huomaa, että paljossa olisi paranneltavaa. Synkät uutiset kertovat päivittäin, että lapsilla ja nuorilla on paha olla. Siksi olisi hyvä nyt puhua tunteista, yhteisöllisyydestä ja lähimmäisenrakkaudesta. Ih-miset tarvitsevat toisiaan? Yksi ystävällinen sana voi antaa ih-miselle toivoa. On tärkeää, että ihmisellä on toivoa paremmasta maailmasta. Vaikka se olisi vain pienen pieni kipinä, se ohjaa ihmistä eteenpäin.

Näin joulun alla olisi hyvä palauttaa mieleen joulun alku-peräinen sanoma. Raamatun kertomuksen kolme Itämaan tietäjää seurasivat tähteä Jee-suksen syntymäkotiin Berlehe-miin. He löysivät lapsen, joka toi sanomaa rakkaudesta. Siitä on kyse tänäkin jouluna.

Rakkaus antaa uskoa elä-mään. Jouluna iloitaan Va-pahtajan syntymästä. Rakkaus antaa ilon ja toivon, jotka kanta-vat. Kun ihmisellä on toivoa, hä-nellä on uskoa huomiseen. Kun muistaa rauhan ja rakkauden, voi kohdata haastavatkin asiat ja ymmärtää evankeliumissa kuvatun enkelien viestin.

Joulun lähestyessä moni pohtii sopivaa lahjaa lapselle ja nuorelle. Kristinuskon mukaan joululahjaperinne on alkanut Itämaan tietäjien vastasynty-neelle Jeesus-lapselle tuomien lahjojen johdosta.

Tämän päivän lapset elävät kuitenkin ennennäkemättömän tavarapaljouden keskellä. Heillä on usein jo kaikkea.

On hyvä muistaa, että lapsi ilahtuu pienestäkin lahjasta, jota hän on kovasti toivonut.

Todennäköisesti lapsilla jää tänäkin jouluna jokin lahjatoive toteutumatta. Jos jokin tavara jää saamatta, se opettaa arvot-tamaan sitä, mitä saa. Tärkeäm-pää kuin lahjojen paljous on yhdessäölä läheisten kanssa.

Olisi hyvä, että tänä jouluna lasten paketeista jäisivät pois väkivaltaiset video- ja tieto-konepelit, jotta jätettäisiin ruokkimatta lisää kasvua rikol-lisuudelle.

Lasten parhaaksi olisi myös jouluillo ilman päihiteitä, jotta lapset saisivat kokea jouluna aitoa iloa, lämpöä ja rakkautta, jota muistella vielä aikuisena-kin.

Jouluun liitetään perinte-sesti hyvyys, lämpö ja hellyyς. Joulutunnelmaa voi lisätä esimerkiksi lukemalla jou-luevankeliumin, sytyttämällä kynttilöitä ja viertämällä yhtei-nen jouluateria. Lasten kanssa voi valmistella joulua ja nauttia arjen pienistä asioista.

Rakkaus ja ilo ovat arjen voimavaroja ja ne vahvistavat lapsen tunne-elämää. Lapset ja nuoret tarvitsevat sen voiman ja ilon, joka tulee siitä tiedosta, et-tä heitä rakastetaan. Rakkauden voimalla ihminen jaksa kulkea väsymättä. Rakkauden voimalla, ja vain sillä, voi olla onnellinen.

Jaana Uolamo

Akaa

Jouluna on yhdessäölä läheisten kanssa on tärkeämpää kuin kaikkien lahjatoivoiden toteutuminen, muistuttaa Jaana Uolamo

Suomea rakennetaan huteralle pohjalle

Ei kai ennen politiikka ole ollut aivan nykyisenlaista. Suomen asioista päättävät puhuvat toista ja tekevät toista.

Eikö löydy yhtään ministe-riä, joka ei suostuisi tällaiseen valheverkkoon? Valtako on niin makea, että pitää uhrata itsensä valheiden alttarille?

Uskoisin, että kukaan itseään terveesti arvostava ihminen ei alistuisi tällaiseen. Yksi mi-nisteri sieltä tosin lähti saaden makoisan paikan elinkeinoelä-mästä. Arveluttavalta näyttää Suomen kannalta, sanovat asiantuntijat siirrostsa.

Hallitus tekee jos tekee ratkai-suja sormituntumalla ja viis vei-saa asiantuntijoista, oppositiosta ja kansasta. Teatterilta näyttää eduskunnan kyselytunnitkin.

Tällä meidän hallituksella on tapana hämähyttää meitä teko-sistaan nostamalla kaikenlaista

vouhotusta esille mediassa, jotta huomio siirtyy heidän puuhai-luistaan muualle. Sen verran löytyy viisautta, että ymmär-tävät mistä kansa ei tykkää ja sehän ei tykkää juuri mistään mitä tämä hallitus kaavaillee.

Silloinpa otetaankin salailu käyttöön. Mikähän on totuus liikennesopassakin, voi vain arvailla.

Kaiken takana on pääminis-teri, joten päävastuu kuuluu hänelle. Hänen sormen painal-luksesta toimii koko ministe-rikomppania. Ikävä vain kun liikenneministeriön sorkeutui hallituksen tautiin.

Tätä hallituksen venkoilu-kulttuuria saavat ministerit vapaasti jatkaa, koska heillä on valjastettuna omat toimittajat vääntämään asiat prikulleen heidän mieleisekseen niin lehdissä, radiossa kuin tv:ssäkin.

Ota kantaa tekstiviestillä

■ Harmittaa, suututtaa, lahduuttaa, ihmettyttää?

■ Jaa mielpiteesi muiden lukijoi-

den kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.

■ Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.

■ Viestin alkuun tunnus MT LU.

KARI SALONEN

Alv

Miksi Suomen kaupoista oste-tuista tarvikkeista ja varaosasta pitää maksaa yrittäjän alv.? Esimerkiksi Viron maanviljeli-jän tavaratalosta nettostos tuli alv-vapaana.

Netistä

Lannanlevityksestä

Onko niin, että elykeskus ja ympäristöministeriö ovat maa-talouden suurimpia kiusaajia?

Maalta

Lannanlevityskielto oikeus-asiamiehen tai -kanslerin käsi-telyyn heti.

Ei nimimerkkiä

Lantajutussa ympäristöminis-terion nimet (ja puolue) esiin.

Pkle

Vinkki

Sinä turhaan soluviesteihin herännyt: laita viestin merkki-äänii äännettömälle...

Ei nimimerkkiä

Kuntaliitokset

Kuntaliitoksia 2015 tai 2017. Virkkunen käskyttää jo seuraa-van hallituksen puolesta!

Alikersanttiainesta

Maanvaltaus

Viiden EU-vuoden aikana Romaniassa jo 800 000 heh-taaria peltoamaa on siirtynyt ulkomaiseen omistukseen. Onhan se ”laillisempi” tapa vallata maata kuin sotimalla.

Ei nimimerkkiä

Kytkeminen

Matti Aho, hyväähän se on nyt ottaa kantaa lehmien kytke-misestä, kun toinen on sen sanonut ja siitä paklittu. Olisit sanonut aiemmin.

Hurskastelua

VIERASKOLUMNI

Tiennäyttäjän osa

Yksimielisinä olemme hutkineet Talvivaaraa kuin vierasta sikaa. Päästöt eivät ole hyväksyttävissä, mutta kokonaisuutta voi katsoa myös toiselta kantilta.

Metalleihin tutustuttiin vähitellen.

Ensin ihminen oppi käyttä-mään kultaa ja hopeaa, joita löytää puhtaina luonnosta.

Vähitellen opittiin valmis-tamaan metalleja myös niiden yhdisteistä, ensin kuparia, tinaa, lyijyä ja sitten rautaa.

Niin kauan kuin kuljettami-nen oli kallista ja kaivaminen käsityötä, hyödynnettiin pienetkin esiintymät. Kun kaivostoiminnasta tuli suu-teollisuutta, kelpasivat enää suuret ja rikkaat malmit.

Nyt olemme tulleet yhden tien päähän: rikkaat, maanpi-n-taan yltävät malmit on louhittu. Metallien tarve kuitenkin kasvaa. Kun saanti vaikeutuu, metallien hinnat nousevat.

Suuria ja rikkaita ja malmeja on harvassa. Sen sijaan kalliota, jossa me-tallien pitoisuus on vähäinen, on paljon. Nyt niistäkin voi tulla malmeja, mutta se vaatii uutta tekniikkaa ja uudenlaisia menetelmiä. Perinteisin mene-telmin niiden hyödyntäminen on liian kallista.

Talvivaara edustaa uutta tekniikkaa. Sellaista kaivosta kuin Talvivaara ei ole missään muualla. Se louhii hiili- ja rikkipitoista mustaliusketta, jossa nikkelin ja kuparin määrä tonnia kohden on pieni mutta metallipitoisen kiven kokonais-määrä hyvin suuri.

Menetelmä on periaatteessa hyvin ekologinen: kompos-toidaan kivimurske niin, että happea saatuaan bakteerit irrottavat metallin kivistä. Käyttöön metallit otetaan vedestä saostamalla.

Sekä energian- että kemikaal-lien kulutus on vähäisempää kuin perinteisillä menetelmillä. Lisäksi talteenotto voidaan hoitaa pääosin kierrättämällä vettä ja kemikaaleja.

Vanha kaivostekniikka on

VERKOSSA SANOTTUA

Minne lanta laitetaan jos ei pellolle?

M T:n verkkokes-kustelun viime viikon kuuma peruna oli ympäristö-ministeriön joustamat-tomuus lannanlevitys-kiellon suhteen.

Ministeriötä arvosteltiin voimakkaasti takarajan ehdot-tomuudesta tilanteesta, jossa lantasaäilöt ovat monin paikoin täynnä.

”Määräysten mukaan tehty syyslevitys on aiheuttanut tänä vuonna pahimmat ravinnevalu-mat. Määräysten rikkoajat, jotka ovat levittäneet vasta 15.11.

jälkeen ovat toimineet ympäris-tön kannalta hyvin. Miten hyvät teot palkitaan? Tukileikkauk-silla ja sakoilla. Väärin sam-mutettu ympäristöministeriö!” huomauttaa Mika.

”Vuodet ei ole veljeksiä kes-kenään... Voisi ottaa ihan järjen käteen tässäkin hommassa. Tai pistetään sinne virastoon teille-kin direktiivi koska käynte ves-sassa. Pinnaa pinnaa tai tulee palkanalennus ja sakot päälle. Lapsellista väkeä”, tuomitsee Kirjanoppinut.

Ei oo heleppua: ”Ympäris-töministeriö menee ja käsklee elukoita lopettamaan pasko-misen. Sillä siitä pääsee. Aina ne vetoaa kelmit EU:iin, mutta jos pitäis muuttaa jokin laki kun EU vaatii (esimerkiksi joku kotietsinnän suorittamiseen

hyvin hallussa. Menetelmät ovat moneen kertaan testattuja, ja haitatkin hallittavissa. Kun kokeillaan aivan uusia menetel-miä, yllätyksiä tulee, ja joskus ongelmat kasautuvat. Näin on käynyt Talvivaarassa.

Köyhän malmin hyödyn-täminen muokkaa tietysti maisemaa laajemmalti kuin rikkaan, mutta ei maisemavai-kutuksiakaan pidä liioitella. Moottoritietyömaa Koskenky-lä–Vaalimaa runteele monin verroin suuremman alan kuin kaivos, ja kaivosalue maisemoi-daan käytön jälkeen.

Eihän se tietysti nykyisiä kaivoksen naapureita lohdata, että kolmensadan vuoden kulluttua kaivosalue kasvaa taas metsää.

Hyvin pitkälti syyllisiä Talvivaaran ongelmiin ovat ne, jotka ajoivat Suomen kaivosteollisuuden alas ja myivät kaivosyhtiöt yksityisille markkinoille.

Otokummussa tutkittiin bakteeririkastusta ainakin jo 1980-luvun alussa, jolloin keskustelin aiheesta erään otokumpulaisen kanssa. Paljon hän ei voinut sanoa, sillä tutkimus oli salaista.

Jos tutkimuksia olisi jatkettu, ja Otokumpu olisi yhä monialainen kaivosyhtiö, bakteeririkastus olisi alkanut jo kenties aikaisemmin. Ja ennen kaikkea, monialaisella suuryh-tiöllä olisi rahaa myös yllättävi-en ongelmien ratkomiseen.

Nyt Talvivaaraa pitäisi auttaa eikä kamppaita. Ehkä siitä ei ole odotettavissa aivan uutta Nokia, mutta vientikelpoista osamaita sieltä kyllä kertyy.

Tilanne on sama koko maailmassa: hyvät malmit on louhittu, ja käyttöön pitää ottaa yhä köyhempiä malmeja.

Kun erehdykset muutetaan osaamiseksi, sitä voidaan myydä, ja se voi nostaa Talvivaaran hyvinkin tuottoisaksi yhtiöksi.

SEPPO VUOKKO on luontokirjailija Savitaipaleelta.

liittyvä tai korvauksen maksaminen tai muu sellainen) niin eihän ne ole kuulevinaankaan. Röyhkeää sakkia mutta ehkä muut oppivat samoille tavoille vähitellen Suomessakin...”

Tyypillinen maajussi kaipaa tiukempaa otetta maanviljeli-jöiden edunvalvontaan.

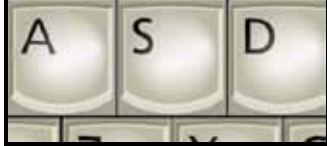
”Olikosihohan paikallaan vähi-tellen aloittaa se viljelijöiden edun ajaminen? Nimenomaan viljanviljelijöitäkään unohta-matta. Nyt siellä on makailtu lepositeissä liki 20 vuotta ja mitään asioita ei ole hoidettu. Alkaa olemaan viimeiset hetket teillä siellä!”

Keskustelua syntyi viikon varrella monista muistakin ai-heista, kuten runsaasta öljynku-lutuksesta viljan kivaauksessa. Autiotila/Tuottamaton ih-mettelee, miksei viljaa kuivata kotimaisella energialla.

”Eikö tarvehankintapuita enää käytetä viljan kuivaamiseen? Ennen kuivattiin polttamalla halkoja ja sähköä. Pienviljelä-yhdistyksen kanssa oli talvisin puuhaa kerätä kuivaajan suurmiele puuvaras-tot. Alkaa tosiaan tuntua, että verotihin kerätään vähennyksiä, viljojen keruu alkaa olla sivu-seikka kun vehnätkin säilyte-tään lumen alla pelloilla.”

HENRIK SCHÄFER

Kirjoita napakasti

■ Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu yksi lehden lue-tuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteiden-vaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.

■ Kaikkia tarjottuja kirjoituk-sia ei pystytäk julkaisemaan. Uu-

den näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen jul-kaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.

■ Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aihee-seen. Se kannattaa rajata pituu-deltaan alle 2 000 merkkiä.

■ Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus